

TOSITARINA

Kiinassa syntynyt Binga hylättiin sillankorvaan vain parin päivän ikäisenä – suomalaispari tuli ja vei kotiin: ”Se on parasta, mitä lapselle voi tehdä”

Kiinasta adoptoitu Binga Tupamäki kannustaa muitakin adoptioperheitä puhumaan aiheesta avoimesti. –Mielestäni adoptio on positiivinen asia, eikä siinä ole mitään, mitä ei voisi kertoa lapselle, Binga sanoo. (KUVA: SEPPO SOLMELA)

TOSITARINA Kauniaisissa asuvan Binga Tupamäen, 20, tarina sai alkunsa sillan kupeesta Kiinassa. Vaikka Binga on suomalainen, ulkonäkönsä takia hän on joutunut kertomaan tarinansa useammin kuin olisi halunnut.

TOISIN kuin moni luulee, Binga-nimi ei tule Kiinasta. Tai mistään muualtakaan päin Aasiaa. **Olavi ja Ulla Tupamäki** vain halusivat kutsua Kiinasta adoptoimaansa tyttölasta sillä nimellä, sillä heidän mielestään se sopi hänelle. Lapsen passissa luki Min Ying. Kaikki orpokodin lapset nimettiin samalla sukunimellä.

Kauniaisissa asuva **Binga Tupamäki**, 20, adoptoitiin kahden aikuisen kotiin vuonna 2001. Ensimmäiset elinvuotensa hän varttui orpokodissa Sichuanissa, Kiinan keskiosassa. Tummatukkainen tyttövauva löydettiin sillankorvasta koriin kapaloituna vain muutaman päivän ikäisenä.

Siitä Binga ei tietenkään itse muista mitään. Eikä seuraavasta kahdesta orpokotivuodesta.

– Ensimmäiset muistoni ovat niiltä hetkiltä, kun vanhempani tulivat hakemaan minua. Kai se oli niin jännittävä kokemus, Binga kertoo.

Adoptiolapsen hakeminen ei ole mikään parin päivän reissu. Sillä aikaa kun paperityöt valmistuivat, Tupamäen perhe asui hotellissa. Pieni Binga ei ollut uskoa silmiään, kun hän pääsi ensimmäisenä aamuna hotellin buffetaamiaiselle.

– Olin hämilläni siitä, että sain ottaa lautaselleni niin paljon ruokaa. Ja että ylipäänsä on olemassa niin paljon ruokaa!

Orpokodissa Binga oli noukkinut viimeisenkin riisinjyvän lautaseltaan. Elämänmuutoksen jälkeen pienikokoinen Binga söi paljon ikäisekseen ja venähti silmissä. Orpokodissa siinä pidetty tukkakin sai nyt kasvaa.

– Täivaaran takia, Binga nyökkää.

BINGAN vanhemmat asuivat adoption aikoihin Belgiassa. Hänen isänsä, entinen Smp:n kansanedustaja Olavi Tupamäki, pyöritti siellä yritystä.

Kun Binga täytti viisi, hän ilmoitti haluavansa muuttaa Suomeen.

Tytön toive toteutui, ja Tupamäen perhe asettui ensin Espoon Kivenlahteen ja sitten Kauniaisiin. Jo Belgiassa koulunkäynnin aloittanut Binga jatkoi koulutietään Helsingin ranskalais-suomalaisessa koulussa.

– Olen Binga, olen Kiinasta, mutta olen suomalainen, nuori Binga esitteli itsensä.

Bingan isä ja entinen kansanedustaja Olavi Tupamäki on koulutukseltaan diplomi-insinööri. Bingan syntymän aikoihin hän pyöritti Belgiassa rakennusalan konsulttiyritystä, joka teki töitä Euroopan komissiolle ja Euroopan suurimmille rakennusyriyksille. (KUVA: SEPPO SOLMELA / IS)

Binga ei muista mitään tiettyä hetkeä, jolloin hänelle olisi kerrottu adoptiosta. Se on aina ollut luonteva osa hänen identiteettiään. Ja näkihän sen peilistäkin. Bingan mukaan lapsi huomaa jo aika nuorena, jos on kovin erinäköinen vanhempiensa kanssa. Adoptio ei kuitenkaan koskaan ollut Bingalle vaikea konsepti ymmärtää.

– Vaikeampi oli ymmärtää sitä, että ihmiset synnyttävät, Binga nauraa.

Binga ei ole kohdannut ulkonäkönsä vuoksi syrjintää tai kiusaamista. Olettamuksia ja ennakkoluuloja sen sijaan kyllä. Se turhauttaa, vaikka reaktiot ovat yleensä tahattomia.

– Minua pidetään aina automaattisesti ulkomaalaisena ja siihen on ollut pakko tottua. Itse pidän itseäni täysin suomalaisena, mutta silti olen ikään kuin velvollinen kertomaan taustoistani jokaiselle

kysyjälle. Meillä kaikilla on omat tarinamme, mutta toisin kuin muut, minä en saa valita, kerronko tarinani vai en, jotta menen niin sanotusti läpi suomalaisesta.

SIITÄ on nyt 18 vuotta, kun Binga lähti Kiinasta, eikä hän ole sen jälkeen kaivannut sinne takaisin. Binga hymähtää sanalle juuret, ja toteaa, ettei ole koskaan ollut kovin kiinnostunut niistä.

– En ole kiinnostunut Kiinasta sen enempää kuin keskiverto suomalainen. Olen aina hyväksynyt sen, mistä olen, eikä minulla ole tarvetta lähteä sinne saakka avaamaan mitään lukkoja.

Bingaa ei kiinnosta edes se, keitä hänen biologiset vanhempansa ovat ja miksi he hänet sillan kupeeseen hylkäsivät.

– Kaikilla muillakin on vain kaksi vanhempaa, miksi minä tarvitsisin neljä?

– *Olen kuullut adoptiota harkitsevilta vanhemmilta, kuinka he pelkäävät, ettei lapsi pidä heitä omina vanhempinaan, tai etteivät he itse kykenisi rakastamaan lasta. Mutta en ole koskaan törmännyt yhteenkään tällaiseen tapaukseen. (KUVA: SEPPO SOLMELA / IS)*

Binga puhuu adoptiosta hyvin asialähtöisesti. Bingan vanhemmat kävivät aikoinaan läpi belgialaisen adoptioprosessin, mutta Suomessa järjestelmä on huomattavasti haastavampi, Bingan mielestä jopa mielivaltaisen.

Adoptiolaki uudistettiin vuonna 2012 ja uudistus toi lakiin ensi kertaa adoption yläikärajat. Lain mukaan adoptiota hakevan aikuisen tulee pääsääntöisesti olla alle 50-vuotias, ja ikäero lapsen ja aikuisen välillä voi olla korkeintaan 45 vuotta. Tätä Bingan on vaikea ymmärtää.

– Se on erikoinen sääntö siihen nähden, että oma presidenttimme tuli isäksi 69-vuotiaana.

Adoptiomotiivin ja iän lisäksi hakijalta selvitetään muun muassa rikosrekisteri, terveydentila, asuminen ja taloudellinen tilanne. Pitkästä ja toisinaan myös haastavasta prosessista huolimatta Binga haluaa rohkaista ihmisiä adoptoimaan.

– Uskon, että vanhemmuussuhde on niin paljon enemmän, kuin biologinen suhde. Se on parasta, mitä voi tehdä yhdelle lapselle, joka on ilman vanhempia.

Binga aloitti viime syksynä filosofian opinnot Lontoossa, mutta on sittemmin alkanut kaivata takaisin Suomeen. –Ihmiset häpeävät helposti väärää valintoja. Se on itsellenikin ollut iso kynnyks, Binga myöntää. (KUVA: SEPPO SOLMELA / IS)

LAINSÄÄDÄNNÖN pohtiminen tuntuu Bingasta yhtä luontevalta kuin adoptiosta puhuminen.

– Maailman menon ja politiikan seuraaminen on ollut perheeni yhteinen harrastus niin pitkään kuin muistan, Binga kertoo.

Hänen ensimmäinen pestinsä politiikan parissa oli Kauniaisen nuorisovaltuustossa. Sitten hän löysi tiensä Kokoomusnuoriin, kuntavaaleihin, kaupunginvaltuustoon ja viimeisimpänä kevään 2019 eduskuntavaaleihin. Binga oli Uudenmaan vaalipiirin nuorin ehdokas kokoomuksen riveissä.

Vaikka kansanedustajan paikkaa ei tällä kertaa herunut, Binga ei kadu vaalirumbaansa ryhtymistä.

– Eduskuntavaalit oli opettavainen kokemus. Opin paljon sekä politiikasta että itsestäni.

Tällä hetkellä Binga opiskelee filosofiaa Lontoossa, mutta puntaroi paraikaa opintojensa jatkamista. Siihen, mikä hänestä tulee isona, hän ei osaa vielä vastata.

– Mielestäni ei kannata ajatella, mihin ammattiin haluaa, vaan miettiä asiaa siltä kantilta, mitä tykkää tehdä. Minä tykkään kirjoitella, pohtia maailmaa ja olla avuksi omalla asiantuntemuksellani.

Binga ei syytä biologisia vanhempiaan mistään. –Ehkä asia olisi eri, jos elämäni olisi nyt jotenkin huonoa. Mutta elämäni on ollut niin hyvää, ettei kahdella ensimmäisellä vuodella ole juurikaan merkitystä. (KUVA: SEPPO SOLMELA / IS)

Erika Åkman